

Sygn. akt II K 870/14

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 sierpnia 2014 roku

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział II Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSR Sylwia Zierkiewicz

Protokolant: Kamila Ciesielka

Prokurator Prokuratury Rejonowej w Jeleniej Górze – Justyna Trybuchowska - Łysik

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 sierpnia 2014 roku

s p r a w y : **T. P.**

syna Z. i W. z domu O.

urodzonego (...) w J.

oskarżonego o to, że:

1. w dniu 14 lutego 2014 roku w J., województwo (...) przy ulicy (...) wbrew przepisom ustawy posiadał substancję psychotropową w postaci amfetaminy w ilości 0,40 grama,

tj. o czyn z art. 62 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii

2. w dniu 14 lutego 2014 roku w J., województwo (...) przy ulicy (...) prowadził w ruchu lądowym samochód marki M. numer rejestracyjny (...) pod wpływem narkotyków gdzie wynik badania krwi na zawartość środków odurzających i substancji psychotropowych wskazała obecność metaamfetaminy w stężeniu 224 ng/ml i amfetaminy w stężeniu poniżej 5 ng/ml, będąc uprzednio prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 8 kwietnia 2009 roku o sygnaturze akt VII K 164/09 za prowadzenie pojazdów mechanicznych w stanie nietrzeźwości,

tj. o czyn z art. 178a § 4 k.k.

I. uznaje oskarżonego **T. P.** za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu opisanego w pkt 1 części wstępnej wyroku, tj. czynu z art. 62 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie art. 62 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

II. uznaje oskarżonego **T. P.** za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu opisanego w pkt 2 części wstępnej wyroku, tj. czynu z art. 178a § 4 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 4 k.k. wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. wymierzone oskarżonemu w pkt I i II części dyspozytywnej wyroku jednostkowe kary pozbawienia wolności łączy i wymierza mu karę łączną 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności zalicza okres jego zatrzymania w dniach 14 lutego 2014 roku i 17 czerwca 2014 roku, przyjmując jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równoważny jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

V. na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego, środek karny w postaci zakazu prowadzenia w ruchu lądowym wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 /trzech/ lat;

VI. na podstawie art. 70 ust 2 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka przepadek poprzez zniszczenie dowodu rzeczowego Drz 604/14 k. 92;

VII. na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 626 § 1 k.p.k. zasądza od oskarżonego w całości koszty sądowe w kwocie 1276,76 złotych, w tym opłatę w kwocie 120 złotych;

VIII. na podstawie art. 29 ust 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 roku prawo o adwokaturze i § 14 ust 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. J. kwotę 221,40 złotych (w tym podatek VAT), tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej obrony z urzędu.

UZASADNIENIE

W dniu 14 lutego 2014 roku o godzinie 00.35 oskarżony T. P. poruszał się samochodem marki M. o nr rej. (...) po ul. (...) w J.. Na wysokości budynku (...), na widok radiowozu policyjnego znacznie przyspieszył. Fakt ten został zauważony przez funkcjonariuszy policji, którzy postanowili zatrzymać pojazd do kontroli drogowej, z uwagi na nietypowe zachowanie się kierowcy. Po chwili, funkcjonariusze policji zatrzymali pojazd oskarżonego. W czasie kontroli oskarżony zachowywał się nerwowo, co też stało się podstawą do dokonania przez funkcjonariuszy przeszukania osoby oskarżonego. W trakcie czynności, w lewej kieszeni spodni ujawniono amfetaminę w ilości 0,4 grama. Oskarżony został zatrzymany. Następnie przewieziono go na badanie krwi, celem ustalenia czy nie znajduje się on pod wpływem środków odurzających.

(dowód : notatka urzędowa k.1, protokół przeszukania k.2-4,protokół zatrzymania k.6, protokół użycia wagi k.8-9, protokół użycia testera narkotykowego (...) k.10, protokół pobrania krwi k.28,63

W toku prowadzonego postępowania przygotowawczego zabezpieczono od oskarżonego mienie w postaci telefonu marki S. (...) nr (...) o wartości 300 złotych na poczet ewentualnej grzywny czy środków karnych.

(dowód : protokół zajęcia mienia ruchomego k.20-24,)

W toku postępowania uzyskano również opinię z przeprowadzonego badania chemiczno –toksykologicznego, z której wynika, że w próbce krwi pobranej od T. P. znajdowała się metamfetamina w stężeniu 224 ng/ml i amfetamina w stężeniu poniżej 5 ng/ml. Ponadto z uwagi na powzięcie uzasadnionych wątpliwości co do stanu poczytalności oskarżonego poddano go jednorazowemu badaniu przez dwóch biegłych lekarzy psychiatrów, którzy w wydanej przez siebie opinii stwierdzili, że T. P. nie jest chory psychicznie ani upośledzony umysłowo, jest uzależniony od alkoholu i kanabiolu oraz w sposób szkodliwy używa amfetaminy. W czasie dokonywania czynów nie miał on zniesionej ani ograniczonej w stopniu znacznym zdolności rozpoznania znaczenia czynów i pokierowania swoim postępowaniem. Może on samodzielnie realizować prawo do obrony i przebywać w warunkach zakładu karnego.

(dowód : opinia k.61-62, opinia sądowno-psychiatryczna k. 77-79)

Jak dotychczas T. P. był skazany za czyn z art. 178a § 1 k.k.

(dowód : karta karna k.39, wyrok VII K 164/09 k.41)

Oskarżony zarówno w postępowaniu przygotowawczym, jak też podczas rozprawy przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i wyjaśnił, że znalezioną przy nim amfetaminę posiadał na użytek własny, nie pamiętając skąd ją miał. Ponadto dodał, że nie zażywał narkotyków ani w dniu zatrzymania ani dzień wcześniej. Prosił również o niezatrzymywanie mu prawa jazdy ponieważ jest kierowcą i zostanie pozbawiony możliwości zarobkowania.

dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 16-18, 54-56.

Sąd zważył, co następuje:

Zebrany w sprawie materiał dowodowy, poddany przez Sąd gruntownej i wszechstronnej analizie, stworzył niepodważalną podstawę do stwierdzenia sprawstwa, jak i winy oskarżonego w zakresie przypisanych mu czynów.

Sąd przyznał walor pełnej wiarygodności dowodom w postaci: wyjaśnień oskarżonego, w fragmencie w którym przyznał się do popełnienia zarzuconych mu przestępstw, opinii z przeprowadzonego badania chemiczno – toksykologicznego, opinii sądowo-psychiatrycznej, danych o karalności oraz odpisowi wyroku w sprawie VII K 164/09. Zdaniem Sądu wiarygodność wskazanych dowodów nie budzi jakiegokolwiek wątpliwości, a nadto nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

W tym stanie rzeczy Sąd uznał, iż oskarżony T. P. w dniu 14 lutego 2014 roku w J., na ul. (...), znajdując się pod wpływem narkotyków amfetaminy w stężeniu 5 ng/ml i metaamfetaminy w stężeniu 224 ng/ml, prowadził pojazd mechaniczny marki M. o numerze rejestracyjnym (...) w ruchu lądowym, będąc wcześniej prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem z dnia 8 kwietnia 2009 roku sygn. akt VII K 164/09 wydanym przez Sąd Rejonowy Wydział II Karny w J., czym dopuścił się popełnienia występku z art. 178 a § 4 k.k. Ponadto posiadał przy sobie wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii substancję odurzającą w postaci amfetaminy w ilości 0,4 grama , co stanowi 4 działki handlowe.

Oskarżony T. P. miał wiedzę, iż prowadzenie samochodu w stanie pod wpływem środka odurzającego oraz posiadanie substancji, której posiadanie jest zabronione, stanowiło naruszenie przepisów prawa. Oskarżony mogąc zachować się zgodnie z prawem, naruszył je. Czynów zabronionych dokonał umyślnie, w zamiarze bezpośrednim. Oskarżony działał przy tym w normalnej sytuacji motywacyjnej, zdając sobie sprawę zarówno z bezprawności, jak i karygodności swego postępowania.

Wymierzając oskarżonemu karę 4 miesięcy pozbawienia wolności za czyn z art. 62 ust 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i 6 miesięcy pozbawienia wolności za czyn z art. 178a§4 k.k., Sąd uwzględnił całokształt okoliczności podmiotowych i przedmiotowych popełnionego przez niego przestępstwa, a zwłaszcza charakter jego czynów.

Stopień społecznej szkodliwości występków popełnionych przez oskarżonego należało uznać za znaczny. Oskarżony swoim działaniem naruszył dobra prawne, które ze względu na obserwowany od wielu lat poważny wzrost zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu ze strony nietrzeźwych czy też będących pod wpływem środków odurzających kierowców, czy też wzrost osób uzależnionych od środków odurzających są szczególnie chronione. Przestępstwo, polegające na prowadzeniu pojazdów będąc pod wpływem środków odurzających zwłaszcza przez młodych ludzi, są bowiem nagminne, zarówno w powiecie (...), jak też w skali całego kraju, co jest zresztą szeroko komentowane w mediach. Wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego wynikał też z zagrożenia, jakie oskarżony powodował, uczestnicząc w ruchu drogowym. Oskarżony bowiem prowadząc pojazd w takim stanie, poruszał się drogą publiczną, właściwie jedną z głównych dróg J., a zatem w miejscu o sporym natężeniu pojazdów mimo godzin nocnych. Jednocześnie oskarżony wykonywał manewr gwałtownego przyspieszenia, który mógł zagrażać innym uczestnikom ruchu, zwłaszcza że amfetamina i metaamfetamina mogą prowadzić do złej oceny własnych umiejętności i prowadzić do podejmowania ryzykownych działań. Oskarżony miał we krwi stężenie 224 ng/ml przy którym obserwuje się objawy toksyczne działające na ośrodkowy układ nerwowy jak alkohol w stężeniu 0,5 promila. Kolejną okolicznością obciążającą była uprzednia karalność oskarżonego za przestępstwo podobne, skierowane przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji. Okoliczność ta stanowi o kryminalnej niepoprawności oskarżonego.

Za okoliczność łagodzącą Sąd uznał przyznanie się oskarżonego do winy, przy czym okoliczności tej Sąd nie przydał jednak istotnego znaczenia przy wymiarze kary, albowiem oskarżony mimo zebranego w sprawie materiału dowodowego, z którego fakt popełnienia przez niego przypisanych mu przestępstw jest oczywisty, nie podawał prawdy wskazując, iż nie zażywał środków odurzających.

Wymierzając karę łączną w wymiarze 6 miesięcy pozbawienia wolności, Sąd zastosował zasadę absorpcji, biorąc pod uwagę miejsce i czas popełnienia obu czynów.

W ocenie Sądu wymierzona oskarżonemu kara łączna winna uzmysłwić T. P. nieopłacalność łamania prawa, stanowiąc jednocześnie przestrożę na przyszłość. Sąd miał przy tym na względzie cele, jakie wymierzona kara powinna spełnić wobec oskarżonego, a mianowicie przede wszystkim cele wychowawcze. Kara w takim wymiarze winna również wdrożyć oskarżonego do poszanowania zasad porządku prawnego. Tak ukształtowana kara będzie także realizowała cele ogólnoprewencyjne i da wyraz zdecydowanego braku społecznej akceptacji dla tego typu zachowań.

Wymierzając oskarżonemu karę bezwzględnie pozbawienia wolności Sąd uznał, iż w stosunku do oskarżonego nie zachodzi pozytywna prognoza kryminologiczna. Jak Sąd wskazał powyżej oskarżony był uprzednio karany sądownie za przestępstwo i to na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 6 lat. Mimo wcześniejszego skazania i orzeczonych kar oskarżony ponownie dopuścił się takiego samego rodzajowo występkę. Dowodzi to znacznego stopnia demoralizacji oskarżonego i uzasadnia przypuszczenie, iż zawieszenie wykonania kary nie jest wystarczające dla osiągnięcia wobec niego celów kary, a w szczególności nie zapobiegnie powrotowi oskarżonego do przestępstwa. Ponadto z treści art. 69 § 4 k.k. wynika, iż wobec sprawcy przestępstwa określonego w art. 178a § 4 k.k. sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności w szczególnie uzasadnionych wypadkach. W przedmiotowej sprawie takich szczególnych okoliczności Sąd się nie dopatrzył, przeciwnie, w ocenie Sądu oskarżony nie zasługuje na dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia kary i wymaga resocjalizacji w warunkach zakładu karnego.

Stosownie do treści art. 42 § 2 k.k. w przypadku popełnienia przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji w stanie pod wpływem środków odurzających, obligatoryjne jest orzeczenie przez Sąd środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów. Sąd, mając na względzie uprzednią karalność oskarżonego za podobny czynny uznał, iż okoliczność ta przemawia za koniecznością wyeliminowania oskarżonego jako kierowcy wszelkich pojazdów mechanicznych z ruchu lądowego na okres 3 lat. Orzeczony środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym, zdaniem Sądu, zrealizuje cele prewencji ogólnej, albowiem jego wymiar i znaczna dolegliwość z pewnością nie pozostaną bez wpływu na innych kierujących, a nadto pozwolą oskarżonemu dojrzeć i przemyśleć konsekwencje czynu, zanim ewentualnie wróci na drogę jako uprawniony uczestnik ruchu. Na uwagę zasługuje również fakt, że oskarżony jest z zawodu spawaczem, który utrzymuje się z prac dorywczych osiągając dochód wysokości 1.000 złotych miesięcznie, co wynika z protokołu jego przesłuchania, a zatem brak jest podstaw do zwolnienia oskarżonego od ponoszenia kosztów i opłat postępowania.

Art. 70 ust 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii nakłada na Sąd obowiązek orzeczenia przepadek przedmiotów w postaci środków odurzających i możliwość ich zniszczenia, dlatego też orzeczono ich przepadek poprzez ich zniszczenie.

W czasie postępowania przygotowawczego oskarżony był dwukrotnie zatrzymany, a zatem biorąc za podstawę art. 63 § 1 k.k. zaliczono oskarżonemu na poczet wymierzonej kary pozbawienia wolności dni w których był pozbawiony wolności.

Za obronę z urzędu w postępowaniu przygotowawczym Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. J. kwotę 221,40 tytułem zwrotu nieopłaconej obrony z urzędu.